

Ксьондзів наймит

Степан Руданський

Ксьондз і пані покойова
На мшу поспішають,
На відході до покою
Слугу закликають.

І тут пані йому каже,
Щоб набіл забрати
І конечне до обіду
На ринку продати.

А ксьондз його посилає
З квитком до Давида
Та узяти око м'яса
Каже йому в жида.

Пішов слуга до Давида —
Не скурав нічого,
Виніс набіл продавати —
Не стало і того.

Прибігає до костьолу,
Глядить свої пані,
Аж ксьондз якраз на ту пору
Стоїть на казанні.

І так чуло мову мовить:
"Czego ty, człowiecze?
Czego chodzisz, czego szukasz
Na tym marnym świecie?" *

А слуга на весь костьол:
"Та ж пані шукаю!
Бо сметана вся пропала
І сам пропадаю".

"Тс!.. Тс!.." А ксьондз говорить:
"My nie wiemy sami,

Lecz co David na to powie,
Jego posлуchamy!" **

"О, вже, пане! — слуга каже. —
Ваш Давид хороший!
Не дам, каже, не дам м'яса —
Давай перше гроші!"

* Чого ти, чоловіче?
Чого ходиш, чого шукаєш
На цьому марному світі? (польськ.)

** Ми не знаємо,
Але що на це скаже Давид,
Послухаймо його! (польськ.)